

कोसौ कालस्तमाह मासेति मासाद्युपलक्षितस्तार्किकामितद्रव्यविशेषः कालस्तस्य वेदमेवाधिष्ठानमायाशबलं ब्रह्मेत्यर्थः अहःसंज्ञैः रात्रिसंज्ञैश्च ऋतुभिः संवृतं न वैतान्यहानि भवन्ति न वै प्राणाः न वसुवर्गा लोकाः न वस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु प्रतितिष्ठन्तीति प्रतितिष्ठन्ति ह वै एतारात्रोरूपं यन्तीत्यर्थवादिकफलवता कर्मकांडेन गूहितमित्यर्थः उक्तं च भगवता यामिमां पुष्पितां वाचमित्यादिना एवमपि ऋतुद्वारं ऋतवो वसं ताद्याः ब्राह्मणोऽग्निमादधीत वसंते वसंते ज्योतिषाय जेत्येति वसंतादिकालविहिता धानज्योतिष्टोमादिकं कर्मैव द्वारं प्राप्ति साधनं यस्य तद्द्वारं वायुः सूत्रात्मा वायुर्वै गौतमतत्सूत्रं वायुना वै गौतमतत्सूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृब्धानि ति श्रुतिप्रसिद्धः मुखमिव प्रथमप्राप्यं यस्य तद्वायुमुखं वर्षमुखमिति पाठे वर्षतीति वर्षो धर्ममेघाख्यं ध्यानं तदेव मुखं यस्य निर्विषयध्यानैकगम्यं कालमाहुरिति प्रसिद्धेन विशेषणक्रियया संबंधः तं मामायुरमृतमित्युपास्वेति श्रुतेरायुर्ब्रह्मतत्पतिपादको वेद उपनिषत्तद्विदः ॥ ४६ ॥ आहुरिति इदं सर्वं कालाख्यं ब्रह्मेत्याहुः इदं सर्वं यदयमात्मा ब्रह्मैवेदं सर्वमिति आगमबलेन तत्ब्रह्म चित्यं ध्येय मितिकेचिज्जैमिन्यादय आहुर्मनीषया बुद्ध्यै व न तु शास्त्रबलेन अस्ति इदं सर्वं ब्रह्म न तु प्रत्यगभिन्नत्वेन तदुपास्यं किंतु वस्तुतत्त्वमेव तत्तथाज्ञेयमित्यर्थः तदेव ब्रह्मत्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासत इति श्रुत्याऽऽसकृदुपास्यस्य ब्र ह्मभावनिषेधात् ननु ज्ञेयत्वमपि ब्रह्मणो निषिद्धं यन्मनसानमनुत इत्यादि श्रुत्येत्यत आह अस्या इति अस्याश्चितायाः पंचैव चित्यान्विषयान् अन्मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयानूकोशान् पंचधा प्रत्येकं पं

मासमासार्धवैश्मानमहोरात्राभिसंवृतं ॥ ऋतुद्वारं वायुमुखमायुर्वेदविदो जनाः ॥ ४६ ॥ आहुः सर्वमिदं चित्यं जनाः केचिन्मनीषया ॥
अस्याः पंचैव चितायाः पर्येष्यामि च पंचधा ॥ ४७ ॥ गंभीरं गहनं ब्रह्म महत्तोयार्णवं यथा ॥ अनादिनिधनं चादुरक्षरं क्षरमेव च ॥ ४८ ॥

चप्रकारान्पक्षद्वयशिरोमध्यदेशपुच्छाख्यपंचावयवविशिष्टान् पर्येष्यामि श्रुतौ अवगच्छामि तथा हि श्रूयन्ते सवा एष पुरुषोऽनरसमयः तस्येदमेव शिरः अयंदक्षिणः पक्षः अयमुत्तरः पक्षः अयमात्मा इदं पुच्छं प्रतिष्ठे ति प्रतिपुरुषं शिर आदयः पंचावयवाः तदयमर्थः यत्ज्ञेयं यच्चोपास्यं न तद्ब्रह्म अनात्मत्वात् आत्मा हि ब्रह्म कथं तर्हीदं सर्वं यदयमात्मेति बाधायां सामानाधिकरण्यमिदमिति ब्रूमः यद्रजतमभात्सा शुक्तिरिति वत् अपि चाहुर्वेदाः योयं स्थाणुः पुमानेष पुं धिया स्थाणुधीरिव ब्रह्मास्मीति धिया शेषाहं बुद्धिर्विनिवर्त्यत इति अशेषाहं बुद्धिः समष्ट्यहंकारः पूर्वोक्तरीत्या यथा स्फटिके लौहित्यपद्मरागत्वेन्द्रनीलत्वान्ध्यस्य नू उत्तरोत्तररूप बोधपूर्वपूर्वरूपमेव तात्त्विकं मन्यते एवं शुद्धचैतन्येऽंशसूत्रविराजोऽध्यस्तास्तत्र देहपरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौ विराडस्मीत्यध्यासो वशिष्यते तन्निवृत्तौ सूत्रात्मास्मीतितस्यापि निवृत्तौ ईशोस्मीतितस्यापि निवृत्तौ वाङ्मनसातीतं किंचित्सन्मात्रं सुषुप्तिसदृशं शिष्यते इति ॥ ४७ ॥ तदेतदाह गंभीरमिति गंभीरं तर्कागम्यं गहनं शास्त्रतोऽधिगतमपि दुष्प्रवेशं ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदशून्यं महत्तोयार्णवं पारावारशून्यार्णवतुल्यं सलिल एको द्रष्टाऽद्वैतो भवतीति श्रुत्या तादृशसलिलेनोपमितमेकरसमित्यर्थः क्षरं शुक्तिरिव रजतरूपेण स्वतो जन्मनाशशून्यमपि जगद्रूपेण क्षरं अक्षरं जीवरूपेण निर्विशेषमेव वस्तु अविद्यया सर्वविशेषयुक्तं भवतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥